

(המשך מעמוד 7)

ראשון — אך ללא הועיל.

כשקרב המועד וטרם הושג הכרזת מדינה פנה נאצר אל מארון, הציע לו הסדר של פשרה: "כתוב לאבא חושי מכתב ובקש ממנו לערוך את ההפגנה, בחסותו, בשבת". מארון, איש שקט מטבעו, אשר אינו יודע קרוא וכתוב באף שפה, הסכים. נאצר הבר או לביתו ועל כיס קפה מהביל כתב עבורו את המכתב בעברית. מארון, שהיה בטוח כי המכתב מיועד לאבא חושי, לא הוסס וחתם עליו מיד. מכתב זה נשלח לבנגוריון.

מכתב לחדר מועצתו. השבוע עמד נדהם מול מכתבו שלי, כביכול, שהתפרסם בהארץ. הוא ביקש עזרת ידיד הכותב עבד רית, השיב מכתב לראש הממשלה. כתב מארון במכתבו: "... יחד עם רצוני להודות ליהוד מעלתו על גיבוי ליבוי בשלחתי לי מכתב הנחמים אישי. אינני יכול שלא לי ציין את העובדה כי לא אני שלחתי את ה מכתב הזה ולא כל מכתב אחר. נדמה לי שאנשים ודוגמים שוממו לעשות מסחר שפל מכאבי ואסוני בוד את המכתב... ירשה נא לי הוד מעלתו לבקשו בהזדמנות זו להורות על מינויה של ועדת חקירה משפטית, אשר תחקור את הנסיבות בהן מצא בני את מותו."

הכנסת

דייקנות

"כבוד היושב ראש, כנסת נכבדה," פתחה לפני ימים מספר חברת הכנסת מסייעת מקי, אסתר וילנסקה, את דבריה. "ברצוני להעלות בפני הכנסת שאלה אנשיות וטרגדיות גורלה של עזרי שהלך לשורות הצבא ולקה במחלה אנושה."

חברת הכנסת גוללה בקיצור את פרשת חייו של אמנון טוילי, ביקשה לדעת מדוע עד היום, חמישה חודשים מאז החל אמנון לשבות מול ביתו של ראש הממשלה בתור עה להכיר בו כנכה צה"ל, לא נמצא כל פתרון לבעייתו.

לאחר שסיימה את שאילתתה קם סגן שר הבטחון, שמעון פרס, להשיב לה: "אני מאשר שחברת הכנסת הכניסה כליך הרבה אידיוקים בנושא אחד. אני רוצה לתקן שניים, מבלי לאשר את היתר."

"בבדיקות בלשכת הגיוס נקבע לאמנון טוילי סוג בריאות נמוך, בעקב סעיפי הגבלה מסוימים וביניהם בגלל ליקוי בי צורת הגולגולת. הבדיקה על ידי הנאור לוג העלתה כי בשנת 1939 נפל מגג ונגרם לו שבר מעל המצח. במקרים כאלה מגויי סים יוצא להצבא לשורות בלתי קרבי."

לכאורה אלה קביעות משכנעות, אלא שהיו אף בהן שני אידיוקים. האחד: אמנון טוילי קיבל "פרופיל 97", שהוא סוג הבריאות הגבוה ביותר בצה"ל. השני: אמנון טוילי לא נפל מגג בשנת 1939, כי נולד בשנת 1941.

הסוכנות

תן וגם אקח

כאשר לחמה אחדות העבודה נגד היוצאת מינהל השיכון ממשרד העבודה, טען כנגד זה מרכיב הממשלה, לוי אשכול: "מה אתם רוצים, הרי מחלקת הקליטה בסוכנות היא שלכם וזה מאפשר לכם להשפיע בענייני השיכון!"

השבוע הסתבר לאנשי אחדות העבודה ש גם הבטחה זו לא עמדה במבחן המציאות ושנציגם, מנהל המחלקה הארץ ציולונג, אינו בעל הלבית היחיד במחלקת הקליטה.

אמנם, בקונגרס הציוני האחרון, כשמ פא"י היתה זקוקה לתמיכתה של אחדות העבודה, הסכימה למינויו של ציולונג כראש מחלקת הקליטה. לציולונג שיחק המזל כא שר סגנו, איש מפא"י אברהם ציגל, נעלב על המינוי מעליו והפסיק לשתף פעולה עם מוסדות מפא"י. מצב זה איפשר לציולונג להשתלט ללא התנגדות על מחלקתו.

הדבר פגע קשה במפא"י בזמן הבחירות ועסקניה הבהירו לציגל שהמשך אי-שתוף הפעולה עלול להיות גם סוף הקריירה שלו. **מו"מ לכניעה.** ציגל נסוג, פתח בי מערכה לכיבוש מחלקת הקליטה מידי אנשי אחדות העבודה. הצעתו, שזכתה לתמיכת כל אנשי מפא"י השולטים בהנהלת הסוכנות הירושלמית, היתה אירכוז המחלקה ו ה העברת כל סמכויותיה הממשיות לידי ה

זה מול זה ניצבו השבוע בתלאכים שני מחנות: לוחמי קדושת השבת ולוחמי חופשת השבת. הכרזת ביניהם חצי קילומטר של רחוב דיונונה. בהיכל התרבות התכנסו הרבנים והסידורים (תמונה לעיל) כדי לגייס דעת קהל למען הוק שבת כלל ארצי בבית דיונונה הפנימי מתנגדיהם. על פי רשיון של המשטרה ערכו הקפות בנינת הכיכר, משם נישאים כרזות כגון "שמור על השבת — בביתך!" (פרטים מדאם — ראה "קיצו של צבר").

רחוב? התכנס, את רוצה לבייש אותי ליד כל הסוחרים?"

השוטרת הועיקה נידת ומאיר הורש הר עבר לתחנת המשטרה. "אתה מואשם בהחזקת כחורה מוברחת ובתקיפת שוטרת" הסבירו לו שם.

האנגלים לא ידעו. השבוע, כאשר הובא האיש לדין באשמת תקיפה, עמד להגנתו עורך הדין תל-אביבי חיים קאזיס. באמתחתו של קאזיס היתה טענה פשוטה: "שוטרת אינה רשאית לערוך חיפוש בבגדיו של גבר. החוק אימנם מזכיר בפירוש רק כי אין שוטרי רשאי לערוך חיפוש בבגדי אשה — אך מניין ידע המחוקק האנגלי כי במדינת ישראל תשרתנה אי פעם שוטרת בתפקיד מקופץ? לכן, אם אסור לשיטור לחפש על גופה של אשה — אסור גם לשוטרת לחפש על גופו של גבר." פסק הדין, שינתן במשפט זה יהווה, לי בטח תקדים משפטי, עשוי אף לגרום אחריו תקיפת בחוק.

חוק

LA PETITE DIFFERENCE

"שוק הפולנים", זהו הכינוי לו זכתה רחבתו האחורית של בניין הדואר המרכזי בתל-אביב, השוקקת מדי יום בהמוני רוכלים בני הצליה האחרונה מאירופה.

בין שאר חבריו עמד שם אותו בוקר גם מאיר הירש. הוא הגיע למקום בשעה שמונה, עמד להציע חפסיות קלפים שהביא. טרם הספיק לעמוד מחצית השעה, כש ראה שוטרת מתקרבת אליו. היא הבחינה מרחוק כי חפסיות הקלפים שבידי הירש אינן נושאות בולי מכס, ביקשה ממנו לימד סור לה אותה. הירש לא התנגד. הוא מסר לה את השתיים שהחזיק בידו, ביקש להסתלק. אך השוטרת מיהרה בעקבותיה, עצרה אותו מיד. "תוציא גם מה שיש לך בכיסים", פקדה עליו כשהיא מושיטה את ידה לבדוק את כיסיו. לזאת כבר לא יכול הגבר להסכים. הוא תפס את השוטרת, הדפה מעליו בכוח. "מה, פתאום שתעשי לי חיפוש כאן ב

טונאים, התגורר בבתי מלון שונים. מיום ליום הורע כצבו הכלכלי והוא הגיע עד פת להם. אז נאלץ לנקוט באפשרות האחרונה שנראתה לו. הוא נכנס למלון בו לן בלילה האחרון, גנב את חליפתו של אחד הדיירים. בשלוש הלילות שקיבל עבורה, קנה לעצמו מעט אוכל.

המשטרה, שהגיעה למלון בעקבות תלוי נחו של הדייר, איתרה מיד את יעקב והוא נעצר לתקופה של 14 יום. ביום העשירי כבר הובא בפני שופט השלום חיים שטיינברג. הוא הודה באשמה, סיפר לשופט את תלואותיו, ביקש לקבל את מאכסומום ה עונש. "בין כה וכה אין לי מה לעשות בחוק", סיפר לשופט, "אין לי עבודה ואני ישן באוטובוסים".

השופט העדיף שלא להחמיר, הטיל על יעקב מאסר על תנאי של ששה שבועות למשך שנתיים. השוטרים שהכניסו את יעקב פנימה יצאו מן האולם כשיעקב בעקבו תיהם. הוא כבר היה חופשי. לפתע עצר אותו.

"רגע אחד!" קרא, "קיבלתי בהתחלה שבועיים מעצר וישבתי רק עשרה ימים. אין לי מה לעשות ואיפה לישון. אני נכנס חזרה." הוא עלה על הניידת, חזר לבלות את ארבעת הימים הנותרים בבית הסוהר.

שכר טירחה

על דלת הדירה, בסימטה יפואית צרה, התדפקו שוטרי מדור הבילוש. עלי חפני (65) פתח את הדלת. יש לנו צו-חיפוש נגדך, הודיע מפקד חוליית השוטרים, סמל הבולשת חיים בן-דור. עלי, שביקורי המשי טרה בביתו לא היו בבחינת חידוש, לא התנגד. הוא איפשר לחוליית להתחיל בחיפוש המשך לעסוק בעבודתו.

כעבור שעה הצליחו השוטרים למצוא את אשר חיפשו: על השולחן בחצר גילו חתיכת אפיונים עטופה בשקית ניילון. "אני עוצר אותך!" הודיע בן-דור. עלי, שנבהל תחילה, קרא מיד לאשתו, שלח אותה לקרוא לעורך-דין. לאחר מכן רמו לסמל בן-דור, ביקשו להכנס עמו לחדר הסמוך. "אדון סמל, פנה אליו בערבית, כשהוא מספר לו באמצעותו. 'חמסין לירה...'. בן-דור היה משוכנע כי לפניו הצעת שוחד. הוא סרב, יצא חזרה אל השוטרים שחיכו לו בחדר הסמוך.

אך עלי חזר וקרא לו שנית לחדר. הפעם החליט הסמל לברר סופית אם אמנם מציע לו עלי שוחד. בן-דור, יליד תורכיה, שאל את עלי כמה שאלות בתורכית, השתכנע שאמנם כן הדבר. הוא עצר את עלי, האשימו גם בהצעת שוחד.

מה אמרו הדיירים? השבוע הובא עלי בפני השופט. פרקליט, עורך-דין ה תל-אביבי צבי לידסקי, העלה בפני בית המשפט עובדה מפתיעה. "מרשי אינו יודע כלל תורכית", טען, "ולכן לא יתכן ש ינהל עם סמל הבולשת שיחה בשפה זו. ובעניין תנועת הדין, כבוד השופט, זוהי צורת דיבורו. גם בעדותו בפני אדוני נעזר הנאשם בתנועות ידיו. האם יפרש זאת אדוני כהצעת שוחד?"

כתב לאחר מכן השופט בפסק-דין, ה מוכנה את עלי מהאשמה שהוטלה עליו: "מעדיניותיהם של עדי הסנגוריה אני משוכנע שידועותיו של הנאשם בשפה התורכית מצטמצמות למלים בודדות בלבד. נראה לי שהשקטים הלשוניים הם שגרמו להתרש מיתו המועטית של הסמל."

למה בכל זאת התכחץ בתנועות-ידיו? במלים: "חמסין לירה?" השיב עלי: "ביקשתי שיחכה עד שאשתי תשיג 50 לירות לשכר עורך-דין."

צבא

בכל תנאי וככל עת

כמו כל צבא הצועד על קיבתו, מתלבט גם צה"ל בבעיה: מה להכניס לקיבה? מתוך הנחה כי הכל תלוי בטיב המילוי הוא מכ שיר את טבחיו בקורסים ארוכים ומייגעים (ארבעה חודשים), שבסופם יש לחייל-הטבח הזכות לשרת כעוזר במטבח צבאי.

בסיוור שנערך השבוע בבסיס ההדרכה של חיל האספקה, בו מוכשרים חיילי ה מחץ של הגסטרונומיה הצבאית, הסביר מפקד הבסיס: "בחודש הראשון לומד החי ניד בישול מתחיל. בחודש השני: בישול שדה ואפיה. בחודש השלישי: בישול ב היקף פלוגתי. אנשי בסיס ההדרכה משמשים שפן-נסיון של שלב זה. אל תדאגו; אתם לא אכלתם מהאוכל הזה. בשלב הרביעי והסופי לומד הטבח-החניך בישול במטבח המוני 800-1000 איש."

(המשך מעמוד 12)

משפט

אדם ב'אושו

מוסדות הקליטה של עליית-הנוער קלטו את יעקב ריינר (21) מיד עם הגיעו ארצה מהונגריה, לפני כעשר שנים. הוא סוחר בקיבוץ, החל להתאקלם בחברה הישראלית. אולם הדבר היה קשה. יעקב, שהגיע ארצה לבדו, החל עובר מקיבוץ אחד למשנהו כשאניו מצליח למצוא טעון קבע. בהיותו במשק אבק, חלה לפתע בשיתוק ילדים והוכנס לבית החולים למשך קרוב לשנתיים. כשהבריא, הגיע מועד גיוסו והוא הצטרף לשורות הנח"ל.

עוד ארבעה ימים. כפי שקורה לי רבים אחרים, החליט יעקב, עם תום שרירותו, כי אינו מוכן לתנור לקיבוץ. הא הגיע לתל-אביב, ניסה למצוא בה עבודה עצמאית. הוא החל לעבוד כסבל בשוק הסי